

NOTAT

Finanstilsynet

6. april 2017

IFLA

J.nr. 62724-0027

/rk

Retsgrundlag for likviditetspejlemærket

Tilsynsdiamanten for pengeinstitutter er et tilsynsværktøj, der har til formål at begrænse overdreven risikotagning i pengeinstitutterne. Tilsynsdiamanten bidrager til Finanstilsynets forpligtelse til at lægge vægt på den enkelte finansielle virksomheds forretningsmodel i sin tilsynsvirksomhed. Det følger af § 344 i lov om finansiel virksomhed.

Tilsynsdiamanten opstiller en række pejlemærker for, hvad Finanstilsynet som udgangspunkt anser for pengeinstitutvirksomhed med forhøjet risiko. Pejlemærkerne er fastsat, så de på den ene side modvirker overdreven risikotagning og på den anden side gør det muligt for sunde pengeinstitutter at drive rentabel virksomhed indenfor pejlemærkerne, med henblik på at de fortsat yder den nødvendige kredit til virksomheder og husholdninger.

Et af de i alt fem pejlemærker i tilsynsdiamanten angiver en grænseværdi for pengeinstitutternes likviditetsrisiko og kaldes derfor "likviditetspejlemærket". Risikoområderne likviditet og finansiering blev inkluderet i tilsynsdiamanten, fordi likviditets- og finansieringsstrukturer for mange danske kreditinstitutter medførte væsentlige problemer under finanskrisen.

Da tilsynsdiamanten blev indført, var arbejdet med at definere og implementere de nye Basel/CRD-regler allerede undervejs. Finanstilsynet besluttede derfor allerede i 2010, at pejlemærket for likviditet skulle revurderes, når de nye regler – dvs. LCR-kravet – var implementeret.

Tilsynsdiamantens likviditetspejlemærke udmønter en del af Finanstilsynets tilsynspraksis på likviditetsområdet. Med det nye pejlemærke ønsker Finanstilsynet at understrege overfor pengeinstitutterne, at de ved fastlæggelsen af den afstand, som de ønsker at holde til det nye LCR-krav som led i deres likviditetsrisikostyring, bør tage højde for, hvor risikable og kortsigtede pengeinstitutts finansieringskilder er over den kommende tid. Jo mere risikable, jo større afstand.

Den kompetente myndighed har ansvar for at vurdere tilstrækkeligheden af institutters likviditetsbuffer og skal i denne vurdering bl.a. tage højde for stressede forhold over tidshorisonter helt op til 12 måneder. Det følger af

EBA's Guidelines on common procedures and methodologies for SREP (afsnit 8.2.) EBA/GL/2014/13. Det er dermed en del af den metodik, de europæiske tilsynsmyndigheders likviditetstilsyn anvender.

Tilsynsdiamanten er et særlig dansk tilsynsværktøj. Tilsynsmyndighederne i andre EU-lande bruger andre værktøjer i udførelsen af deres tilsynsarbejde. Det kan være politikpapirer om tilsynspraksis eller vejledninger, der beskriver fortolkning af regelværket. De andre lande baserer desuden deres tilsyn på yderligere institutspecifikke likviditetskrav, såkaldte søjle II-krav til de enkelte virksomheder. Disse kan ses som en parallel til kapitalmæssige søjle II krav, men her fastsættes i stedet yderligere krav til instituttets likviditet. Finanstilsynet kan på samme måde fastsætte søjle II-likviditetskrav for det enkelte pengeinstitut, hvis det vurderes, at der er behov for at håndtere de likviditetsrisici, som pengeinstituttet er udsat for. Finanstilsynet kan altså fastsætte et specifikt likviditetskrav for et pengeinstitut eller en gruppe af pengeinstitutter med lignende risikoprofiler, der tager højde for specielle likviditetsrisici i pengeinstituttet eller grupper af pengeinstitutter og for systemiske likviditetsrisici. Det fremgår af § 152, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed. Tilsynsdiamanten sikrer en større transparens i forhold til Finanstilsynets tilsynspraksis end specifikke likviditetskrav fastsat for det enkelte institut.